

Czesław Lasota

Legnica - Zamek

Informator Archeologiczny : badania 7, 190-191

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LEGNICA - STARE MIASTO

Instytut Historii Architektury, Sztuki
i Techniki Politechniki Wrocławskiej
we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Czesław Lasota,
Finansowali WKZ we Wrocławiu, Wydział
Kultury PiMRN w Legnicy, Osada wczesno-
średniowieczna i średniowieczna /XII-XIII,
XIII/XIV/.

Badania ratownicze w obrębie wykopu budowlanego pod dom handlowy, ograniczonego ulicami: Środkową, Szpitalną i Rosenbergów, dostarczyły szeregu informacji z zakresu pierwotnego ukształtowania terenu, przeobrażeń przestrzennych Legnicy we wczesnym średniowieczu oraz kultury materialnej średniowiecznego miasta.

W wykopie o wymiarach 5,20 x 3,70 wydzielono siedem warstw. Najniżej wystąpił podsyp, miąższości 1,27 m. Z uwagi na bliskie sąsiedztwo wykopu w stosunku do zasypanego obecnie koryta Młynówki przypuszcza się, że podniesiona została bagnista dolina tej rzeki. Świadczy to o intensywnym rozwoju osadnictwa przedlokacyjnej Legnicy, zmuszającym do zasiedlania z natury niekorzystnych terenów. Okres wczesno-średniowieczny reprezentują trzy warstwy, datowane na XII/XIII w. Z każdą z nich wiązała się uchwycona fragmentarycznie jama. Z zabytków ruchomych na uwagę zasługują: ostrogi, wąs wędzićta, kowadełko. Nadt zawierały one sporą ilość żużli podymarkowych. W warstwach średniowiecznych z XIII-XV w. odkryto m.in. drewnianą rurę wodociągową, koło, liczne wyroby ze skóry, fragmenty naczyń szklanych, kostki do gry.

LEGNICA-ZAMEK

Instytut Historii Architektury, Sztuki
i Techniki Politechniki Wrocławskiej
we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Czesław Lasota,
Finansowali WKZ we Wrocławiu, Wydział
Kultury PiMRN w Legnicy, Grodzisko
wczesnośredniowieczne/VIII-X/XI w;
X/XI - XII w./

Badania ratownicze związane z instalacją sieci ciepłowniczej w zamku. Wykop o wymiarach 16,5 x 5 m, usytuowany został na skarpie wzgórza zamkowego, w odległości 25 m od wieży św. Jadwigi. Doprowadziły one do odkrycia pięciu faz wczesnośredniowiecznych fortyfikacji obronnych. Trzy starsze pochodzą z VIII-X/XI w. Odsłonięcie ich należy zaliczyć do cenniejszych osiągnięć w historii badań legnickiego grodu. Istnienie osadnictwa z tego okresu w obrębie wzgórza zamkowego sygnalizował dotychczas jedynie ruchomy materiał zabytkowy, występujący w młodszych zespołach. Dwie młodsze fazy umocnień obronnych powstały w X/XI-XII w.

Faza I. Reprezentuje ją fosa. Nie wyklucza się jednak możliwości istnienia także palisady lub choćby płotu. Mogły one zostać zniszczone, podczas wznoszenia następnej fazy fortyfikacji.

Faza II. Zaliczono do niej umocnienie palisadowe. Szerokość jego u podstawy wynosiła 3,8 m. Tworzyły go: a/ ściana palisadowa od strony majdanu; b/ niska ścianka skonstruowana z poziomo ułożonych bierwion i podtrzymujących je od zewnątrz rzadko rozstawionych słupów; c/ nasyp ziemny, wysokości 0,60 m, wypełniający przestrzeń pomiędzy ścianami.

Faza III. Tworzy ją rozpoznany na długości 7,85 m gliniany wał. Wydzielono w nim przywale od strony majdanu, zbudowane w konstrukcji rusztowej i nieumocnione jądro.

Faza IV. Należy do niej spalony wał, wzniesiony w konstrukcji segmentowo rusztowej. We: Rozpoznano go fragmentarycznie na długości 12,10 m.

Faza V^g Obejmuje reperację spalonego walu.

Badania będą kontynuowane.

LUBIESZEWO, pow. Nowy Dwór Gdański
Stanowisko 2

patrz

okres lateński

LUBLIN - Stare Miasto
ul. Złota 2

patrz

średniowiecze

MAŁACHOWO, pow. Płock
Stanowisko I

Muzeum Mazowieckie
w Płocku

Badania prowadziła mgr Krystyna Przybysz.
Finansowało Muzeum Mazowieckie w Płocku.
Pierwszy sezon badań. Cmentarzyisko wczesno-
średniowieczne / XI-XII w. /

Obiekt położony jest na południowym krańcu wsi, na niewielkim piaszczystym wzniesieniu zalesionym w partii północnej. W znacznej mierze uległ zniszczeniu - przy wybieraniu piasku znajdowano w latach 50-tych zarówno groby szkieletowe jak i ciałopalne / kloszowe/.

Przebadano około 0,8 ara w części centralnej stanowiska odsłaniając 6 wczesno-średniowiecznych grobów / jeden niemal całkowicie zniszczony/. Pochówki orientowane